

כוכבים

ילדות קלה

אחרי שגילו מפיקי ויונה מאריה, שצירוף שתי כוכבות עדיף על כוכבת ראשית אחת, החליטו הצרפתים להפיק סרט חדש עם שתי כוכבות. הם אומנם אינם כוכבות גדולות כמו המאריות, אבל בעד זה הן אהיות. עד עכשיו זכתה כל אחת מהאחיות דור ליאק להצלחה משלה. קתרין דנב (ששינתה את שמה) הלהיבה את אוהבי המוסיקה ב"מטרות טרבורג, ופרנסואז דורליאק הלהיבה חובבי ההרפתקות בהרפתקות בריו. רשמים, בינתיים. עכשיו צירף את שתיהן הבמאי ז'אק דמי, במאי המטרות, ועושה איתן קומדיה מוסיקאלית בשם העל-

שחקנית דורליאק, אחת התחלת הכל לפניו

שחקנית דנב

זה בגלל שיווי המשקל בחיים

מות מרושפור, כשמתחפשים לשתי העלמות גם ג'ין (אמריקאי בפאריס) קלי, וג'ורג' (סיפור הפרברים) צ'אקיריס. ברושפור שעל הים, שם מתנהלת ההסרה, יורד גשם. המפיקים מפסידים 5000 דור לר ליום, והאחיות מחליפות רשמים, בינתיים. בעלמות מרושפור, כמו בחיים, אנחנו

אחיות, מספרת העלמה דורליאק, אבל תאומות. קתרין היא בלונדינית, והיא מורה לריקוד, ואני ברונטית, ומורה לזימרה. אני מעדיפה את התפקיד של קתרין, כי הוא יותר מעניין מהתפקיד שלי". קתרין: "תשמעי, תפסיקי עם זה, אני לא יודעת למה את מכניסה לך את הרעיונות האלה לראש". פרנסואז: "בגלל שזה נכון. הסרט הזה זהה קומדיה מוסיקאלית שמחה מאוד, ואני, כשאני שמחה, אני רוצה לרקוד, לא לשיר. אני ומוסיקה...".

שינה עם היות. העלמות מרושפור הוא סיפור על אהבה עדינה נהדרת בין שתי אחיות, והאחיות דורליאק מגללות את סיפור החיים שלהן כדי לעניין את הצופים הפוטנציאליים בסיפור הסרט שלהן. היתה לנו ילדות נהדרת, מספרת קתרין. "כן, נהדרת", מודה פרנסואז, "הלכנו מכות כל הזמן".

קתרין: "גרגו באותו חדר, אני והיא, וישנו בשתי מיטות, האחת מעל לשנייה, והיא היתה כל הזמן אוכלת אפרסקים וזרקת את הגלעינים על הארון שלי". פרנסואז: "את עוד מדברת? את עישנת, זה יותר גרוע".

קתרין: "ואת, את היית קוראת כל הלילה והיית ישנה עם היות".

בקיצור, הן עשו חיים עד שקתרין עזבה את הבית. "היא היתה בת חמש-עשרה", מספרת פרנסואז, "אף פעם לא נפרדנו. הלכנו נו עוד מכות כמו ילדות קטנות, והיא עזבה אותנו כדי ללכת לחיות עם רוזיה ואדים. אמא הוקינה מזה בעשר שנים". קתרין הלכה לחיות עם ואדים, ילדה לו את בנו כריסטיאן, סירבה להתחתן איתו, וקיבלה המון הצעות לתפקידים בסרטים. "בזמן שאני, מתלוננת אחותה, בכל אותי הזמן לא עשיתי כלום. הייתי כל כך אומי ללה, בגללה, הציעו לה המון הצעות, והיא אפילו לא קיבלה אותם, ואני השתגעתי מי רוב רצון לשחק. מתתי לשחק, ואף אחד לא הציע לי כלום. ובכלל, אני לבדי לגמרי, ולך יש המון אנשים".

קתרין: "יש לי את הבעל שלי, ויש לי את כריסטיאן, זה הכל".

הבעל של קתרין דנב, דויד ביילי, צלם האופנה האנגלי, האיש שגילה את הדוגמי נית שרימפוטון, מתכונן להפוך בקרוב ל"במאי קולנוע. הוא נשוי לקתרין כבר שנה שלמה, והם עדיין מאושרים. פרנסואז היתה במשך זמן רב ארוסתו של ז'אן-פייר קאסל, והיתה איתו גם בישראל, אבל הוא התחתן לפני חודשיים, עם מישהי אחרת. "את התחתנת כל דבר לפני", מתלוננת פרנסואז דורליאק, "השגת כל דבר לפני, אני כבר עייפה מללכת אחריו". "זה בגלל", עונה לה אחותה, "שאני יודעת מה זה שיווי-משקל בחיים. זה ההבדל בינינו".

פרנסואז: "בכל זאת אנחנו נראות ממש פחה אחת. קאתרין זה אני בצורה יותר עדינה ויותר יפה".

קתרין: "לא יותר עדינה. פחות גדולה". פרנסואז: "יש לך פנים עדינים מאוד". קתרין: "בכלל לא. אני נורא נוקשה. זה את העדינה. בכלל, אנחנו לגמרי ההיפך אחת מהשניה".

יש להניח. ככה משוחחות להן שתי האחיות דורליאק, כשברושפור יורד גשם והמפיקים מפסידים את כספם. אבל אין דבר. אם האחיות תמשכנה להשמין זו את זו מרוב אהבה, הסרט ירוחח את הכסף בחורה, מהפירסומה. לכן ייתכן שהוא יוצג לא רק בעת-ובעונה אחת בפאריס ובניו-יורק, אלא יש להניח, שזמן קצר לאחר מכן הוא יגיע אפילו לתל-אביב.

סרטים

הגיבורים האמיתיים

המרגל שחזר מן הכפור (אלנבי, תל-אביב; ארצות-הברית) ספרו של ג'ון לה קאהר עורר רעש בעולם כולו. לא רק משום שהוא הראה את חייהם האמיתיים, האפורים, של המרגלים, בניגוד לחיי הוזהר הידועים של הגיימס בונדי, אלא משום שהוא סיפור הריגול שסיפר ותיאר דרכו את האדם היחיד, הפרט של ימינו, שנשאר בודד, מופקד, על-ידי הכוחות הגדולים השולטים בו. שחמת אנשי. מרטין רייט בסרט, נשאר נאמן לחלוטין לסיפורו של לה-קאהר. יותר מזה: הבימוי הנקי והמשוכלל עוד מרגיש את החישובים הקרים המנחים את

הגיבורים. את הדיוק וההתאמה בין פעולותיהם, ואת אופיו המפלצתי של משחק השחמת-האנושי, בו משתתפים גיבורי העל-לה, מבלי שידעו אפילו בתפקיד איזה כלי הם משמשים. בעצם, כשכל מהלך הוא בעל מיפנה מפתיע, עד למיפנה של הרגע האחרון ממש.

לעומת זאת מודגש לא פחות הצד האנושי של הגיבורים, שכן, העיקרון של משחקי המוחות בין שירותי הביון האנגליים והמורת-גרמניים, מבוססים על השיאה האנושית, מתוך הנחה שגם המרגל המשוכלל ביותר חייב לשגות אי-פעם.

שני השחקנים הראשיים, ריצ'ארד ברטון וקלייר בלום מצליחים להיות אנושיים דווקא משום שאינם חמים מדי או רגשיים מדי. הם אינם סופר-גיבורים וגם לא ברגים ב"מכונה. האיזון המושלם בבימוי הציג אותם בדיוק כבני-אדם.

משום-כך מצליח הסרט לתת את היסוד האמיתי של כל דרומה טובה: כל מה ש"קורה לגיבורים אינו גורל-עיוור, או המצאתו תיו של מחבר-בלשים. מה שקורה להם הוא בדיוק מה שמוכרח שייקרה. זה פשוט נובע מתוך אופיים האנושי.

שיר הלל לחופש

לחופש נולדה (חן, תל-אביב; ארצות-הברית) גם לאחר שכל החיות שבטבע תיכנסנה לחופים, הן עדיין תמשכנה להיות סמל החופש בשביל האדם. כי גם כשהן בבית-אנשים, או בכלוב, הן לא מאבדות לי מעשה את ההרגלים והמנהגים של חיי החופש שלהן, בטבע.

לננוב את ההצגה. אלוה, הלבאיאה, אינה סמל. היא לביאה אמיתית, שגדלה ב"בית של משפחת אדמסון, וחיה יחד עמה חיי-חופש בחיק הטבע הפרוע של הג'ונגל. ג'וני ובעלה גידלו את הלבאיאה וטיפלו בה כמו בבתם. כשהגיע זמנם לחזור לאנגליה, עמדו בפניהם שתי אפשרויות: להחזיר את הלבאיאה לטבע, או להכניס אותה לגן-חיות. הם החליטו להחזיר אותה לטבע, ובמשך שלושה חודשים ניסו לחנך אותה מחדש ל"חיי-טבע, אותם לא הכירה, משום שלא חייבה אותם אף פעם.

לפי הספר, שכתבה האם הלא-חוקית של הלבאיאה, נעשה הסרט נעים ונוגע ללב. זה לא סרט אמנותי על חיי חופש בטבע. זהו סרט אמיתי על לביאה, ועל שני אנשים הי מסתלים בה. בהור סרט אמיתי, הוא מלמד על החופש ועל הטבע יותר מאשר כל שיר הלל שיכול להיכתב על הנושא.

שני השחקנים המספלים בלביאה משח"קים בטבעיות, אבל הלבאיאה אינה חולה לג'ים נוב להם את ההצגה. היא לא צריכה לשחק, או להשתדל, או להתאמץ כדי להיות יפה בפני המצלמה.

היא כל כך טבעית, ומשכנעת, וחיה, ו"אמיתית, עד שאי-אפשר להימנע מלחשוב, במשך כל הסרט, מה היא תעשה לאחר ש"תסיים לשחק את התפקיד של אלוה החור"זרת לטבע. היא טחה תחזור לכלוב שלה בגן-החיות, או לקירקס שלה.

מהים לביטה

ג'ון יקורי (הוד, תל-אביב; שוודיה) הוא סיפור-אהבה נוסח שוודיה. אהבה המתחילה בהרפתקה, נמשכת במיטה ונגמרת ב"נשואין.

רבי-חובל צעיר יורד יחד עם כל המלחים שלו לחוף. כולם מחפשים חתיכות בשביל לבלות את הלילה היבשתי. רבי-החובל מוצא את אניטה, המגישה של הפונדק, ומחליט להשתמש בה בתור חתיכת אותו לילה.

בעייה יוצרת שיעמום. הוא מחזר אחריה, משחק עם הילדה הבלתי-חוקית ש"לה, ומחשב חשבונות איך להגיע במהירות האפשרית למיטה שלה. אין לו מושג שגורלו נקבע מראש, שהאשה הזאת שהוא מנסה להשכיב, היא בעצם כבר אשתו האהובה ורעייתו בחיים.

הבמאי, לארס מגנוס לינגרן, כבר יודע, והוא מנסה להעביר אל הצופה את ההרגשה הזאת של העתיד המצוי כבר בהווה, בכמה אמצעים. על-ידי כך שהוא מעכב מדי פעם את העלילה כדי לתת תמונות קצרות ממצ"בים מאוחרים יותר, ועל-ידי כך שהוא מתחיל את כל ההרפתקה שלהם כשיוול משפת-הים לגן-חיות. הם נראים כבר אז כמו מש"פחה מאושרת, והבמאי טורח להדגיש זאת. בסיפור האהבה הארוך של שני האנשים הבודדים הללו, יש אווירה רומנטית, הע" (המשך בעמוד 20)

היא התגרשה מן השון

על הש

ש לה בעיות, ליהודית אולר. כשהיא מוציאה לרחוב את השיער הבלונדי שלה, ואת הגוף העגלגל שלה, והעיניים היפות שלה — מתקבלים סביבה אנשים ומנסים לנגוע, כדי לברר אם כל זה אמיתי. הם גם שורקים לה, קורצים לה, צובטים אותה, ו"שואלים אותה איפה הבליקיני שלה. וכל זה לא חסר-חיליה משום שהיא מוצאת חן ב"עיניהם, או משהו כזה, אלא משום שהיא מזכירה להם את נערת הבליקיני, שהופיעה על עמודי העולם הזה בעונה הבודעת של אותו בגד.

שתי נערות הדגימו או את הלבוש ה"נועז. האחת היתה הונגרית אמיתית והשניה היתה ישראלית אמיתית, בשם רוחמה. ה"הונגרית, בדרנית במועדון-לילה, נאלצה, ל"אחר אותו מעשה, לעזוב את הארץ, והיר"בימ

